

der bliver fyldt gift i jorden, er at gøre statsskovene giftfri, begynder at sælge statsskovene med den virkning, at de fortsat vil blive overpøset med gift. Det er da helt i skoven, havde jeg nær sagt, hr. minister.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil starte med at sige tak til ministeren for at have læst vores beslutningsforslag, men jeg tror bare, at punkt 1 i forslaget er forbigået ministerens opmærksomhed.

Her skriver vi helt præcist, at vi ønsker, at det allerførste, der skal ske, er et udredningsarbejde, som skal belyse, hvilke nåleskove der kan sælges med udgangspunkt i et ønske om at bevare og styrke den biologiske mangfoldighed, så de områder, der kun har ringe indvirkning på dette forhold, sælges først. Ligeledes skal dette udredningsarbejde søge at skabe overblik over, hvor stort et areal der kan sælges, og hvor meget dette salg kan indbringe. Det vil sige, at det, vi foreslår, er i første omgang et analysearbejde, og grunden til, at vi foreslår det, er jo, at vi i modsætning til ministeren ikke har et helt ministerium til rådighed.

Det er altså lidt interessant, at ministeren fremlægger et forslag om at sælge skov uden at bruge de ressourcer, der rent faktisk er i ministeriet, til at få analyseret, hvad det er, der kan sælges, og hvilke hensyn der skal tages i forbindelse med salgsarbejdet. Det synes jeg måske er nok et bevis på, at det her er gået vældig, vældig hurtigt. Det er i hvert fald besynderligt ikke at bruge de udmærkede ressourcer, der er i ministeriet.

Kl. 13.40

Så vil jeg i øvrigt sige til ministeren, at da jeg i sin tid gik imod privatisering af skov, var det jo først og fremmest på grund af den diskussion, vi havde på det tidspunkt, nemlig at der skulle være mulighed for at bygge i skoven. Ministeren var utrolig optaget af, at der skulle kunne laves nogle små parceller ude i skoven, og det er jeg inderligt imod, også selv om vi privatiserer den offentligt ejede nåleskov.

Når vi kan støtte tanken i dag, hænger det sammen med, at vi har en meget ringe biologisk mangfoldighed i nåleskoven. Der er med andre ord ikke nogen grund til, at staten ejer disse skove, så lad os bruge disse penge målrettet på at købe anden natur og sikre en solid naturgenopretning.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil starte med at sige ganske kort til fru Elsebeth Gerner Nielsen: Jeg går ikke ind i den debat, for nøjagtig som for 1 år siden kommer hele debatten til at dreje sig om det.

Jeg sagde dengang om boliger i skovene, at sagen er den – og det er man nødt til at forholde sig til – at vi arvede et problem, som blev synligt, da vi pludselig kunne se, hvor mange habitatområder og fuglebeskyttelsesområder, som ikke var udpeget endnu, og hvad det kunne komme til at koste. Så er man bare nødt til at forholde sig til det, så må man jo gøre noget ved det for at sikre sig midler til det, og derfor kom skovene på banen. Men den diskussion har jeg ikke lyst til at tage én gang til, for den fører ingenting med sig.

Jeg vil bare kvittere for, at der nu er flere, der kan se, at det er en god idé at sælge skov, men jeg kan bare ikke se, at vi skal helt op på 36.000 ha. Jeg har set i aviserne, at fru Elsebeth Gerner Nielsen har svaret på det, og jeg har også hørt det i radioen. Jeg har bare ikke hørt et dementi om, at det ikke var så mange hektar.

Selvfølger har Skov- og Naturstyrelsen diskuteret de ting med os, men det er ikke nogen nem opgave, netop fordi vi ønsker – og nu skal hr. Keld Albrechtsen få det én gang til – at der skal være den samme adgang, som der er til statsskov, og at der skal være den samme adgang til at bruge pesticider, som der er i statsskov. Sådan er det.

Hr. Keld Albrechtsen er nødt til at blive ked af det, for nu kan han ikke længere komme herop og holde et indlæg, fordi jeg lige har svaret. Men det er klart, at spillereglerne og pesticidhandlingsplanen kommer til sommerferien, og mit udgangspunkt er stadig, at når vi har vedtaget pesticidhandlingsplanen, må vi se, hvordan forhandlingerne kører. Men det er da kun logisk, at det skal være de samme spilleregler som i statsskovene.

Derfor er jeg bare nødt til at sige, at jeg ser frem til, at vi får en debat om disse ting. Men vi forsøger altså at gøre det nøjagtigt, som det er i dag, og som fru Gerner Nielsen, tror jeg det var, også var inde på, tror jeg også, vi kan bruge pengene til noget fornuftig natur og miljø. Men det skal vel at mærke være skove, som ikke er afgørende for vores miljø og vores velfærdsprofil.